

हेमचन्द्रः। (न्यायमते पञ्चकर्ममध्यपरिगणितम् । यथा भाषापरिच्छेदे ।
 “उत्तपदं ततोऽवत्तपदमाकुञ्चनं तथा । प्रसारणञ्च गमनं कर्माख्येति पञ्च च” ॥ ६ ॥
 उत्तुखा, स्त्री, (उत् + ख + षच् + टाप् ।) सुरा-
 नाम शब्दप्रथमम् । तत्पर्यायः । ताक्षपर्यायः २ ताक्ष-
 पर्यायः ३ ताक्षाख्या ४ खप्ता ५ । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 (सुराशब्देऽस्या विवरणं चेत्यम् ॥)
 उत्तुखान्, त्रि, (उत् + ख + ञ् ।) उन्मूलितम् ।
 इति जटाधरः ॥ उप्पुञ्ज इति भाषा ।
 (“त्याजितैः फलमुत्खातैर्भैक्षैश्च नञ्छां ढपैः” ।
 इति रघुवंशे ॥ ४३ ॥ विदारितः । यथा,—
 “श्रीनादायु त्रिनयनदधोत्खातपङ्कामिदत्तः” ।
 इति मेघदूते ॥ ११६ ॥
 उत्तं, त्रि, (उत्तं चि ।) उन्दी क्लेशेन अक्षरमकलात्
 कर्त्तरि ङः । नुदविदेति पद्ये नत्वाभावः । आर्द्र-
 वस्तु । इत्यमरः ॥
 उत्तसं, पुं, (उत्तसयति उत्तस्यतेनेन वा तविः
 सौत्रो भूषार्थः । पञ्चाद्यच् हलच्चेति घञ् वा ।)
 कर्त्तृपरः । कर्त्ताभरणम् । श्रेखरः । शिरोभूषणम् ।
 इत्यमरः ॥ मतान्तरे क्लीबलिङ्गोऽपि । (“नोत्तसं
 क्षिपति क्षितौ अवगतः सा मे स्फुटेऽप्यागसि” ।
 इति साहित्यदर्पणे ॥ ३५ परिच्छेदे ॥)
 उत्तप्तं, स्त्री, (उत् + तप् + ङः ।) मुष्कमांसम् ।
 इत्यमरः ॥
 उत्तप्तः, त्रि, तप्तः । सन्तप्तः । परिश्रुतः । खातः ।
 इति मेदिनी ॥
 उत्तमितं, त्रि, उन्नमितम् । इति श्रीभागवतम् ॥
 उत्तमः, त्रि, (अतिशयेन उत्कृष्टः ।) उत् + तमप् ।
 इत्यमरः । यथा उच्चान्यति तसु अच्
 उत्तम्यते वा घञ् । नोदात्तेति न ङङिः ।) भद्रः ।
 उत्कृष्टः । तत्पर्यायः । प्रधानं २ प्रमुखः ३ प्रवेकः
 ४ अनुत्तमः ५ मुख्यः ६ वर्त्यः ७ वरेण्यः ८ प्रवर्द्धः
 ९ ज्ञानवराद्धः १० पराद्धः ११ अग्रः १२ प्रायश्चरः
 १३ प्रायः १४ अग्रः १५ अग्रियः १६ अग्रियः
 १७ । इत्यमरः ॥ मुखः १८ अग्र्योः १९ तट्टीका ॥
 (उत्तमस्यापि वर्त्यस्य नीचोऽपि गृहमागतः” ।
 इति हितोपदेशः ।
 “उत्तमादेवरात् पुंसः एङ्गुन्ते एल्लमापदि” ॥
 इति महाभारते ॥)
 उत्तमः, पुं, वैशिकनामनायकभेदः । तस्य लक्षणम् ।
 “दयिताश्रमप्रकोपेऽपि उपचारपरायणः” ।
 इति रत्नमञ्जरी । प्रियवतराजपुत्रः । स च
 इतीधमनुः । अस्मिन् मन्वन्तरे सत्यसेनोऽवतारः ।
 सत्यजिदिन्द्रः । सत्यवेदस्युतमन्नादयो देवाः । विश्व-
 सुताः प्रमदादयः सप्तर्षयः । पवनसृष्टयश्चन्द्रो-
 चाद्या मनुपुत्राः । इति श्रीभागवतम् ॥ (उत्तान-
 पादस्य राज्ञः खनामख्यातः पुत्रभेदः । यथा,
 विश्वपुराणे ॥ १ । ११ । २ ॥
 “तयोदसानपादस्य सुब्रह्मामुत्तमः सुतः” ॥
 उत्तमफलिनी, स्त्री, (उत्तमफलं विद्यते यस्याः ।
 उत्तमफल + फिन् + ङीप् ।) दुग्धिकादृक् । इति

रत्नमाणा । क्षीराइ इति भाषा ॥
 उत्तमर्थाः, पुं, (उत्तमशब्दमस्य । ऋणमाधमर्थे इति
 सूत्रे आधमर्थाशब्देन व्यवहारविशेषो लक्ष्यते ।)
 ऋणदाता । इत्यमरः ॥ महाजन इति भाषा ।
 तत्पर्यायः । ऋणदः २ । इति जटाधरः ॥
 (“अधमर्थाथसिद्धार्थमुत्तमर्थेन चोदितः ।
 दापयेत् धनिकस्यार्थमधमर्थात् विभावितम्” ॥
 इति मनुः । ८ । ४७ ॥)
 उत्तमसंग्रहः, पुं, (उत्तमः संग्रहो यस्मिन् ।) सम्यक्
 संग्रहणम् । तत्तु निर्जने परमार्थया सह केशा-
 केशिपरस्परालिङ्गनसहासनादिरूपमिधुनीभावः ।
 इति मिताक्षरा ॥
 उत्तमसाहसः, पुं, (उत्तमः साहसोऽख्यस्मिन् ।)
 दण्डविशेषः । स तु साश्रुतिपयसाहसः । यथा ।
 साश्रुतिपयसाहसो दण्ड उत्तमसाहसः” ।
 इति याज्ञवल्क्याः ॥ सहस्रपणमितोऽपि । यथा,
 “पणानां द्वे श्रुते साहसं प्रथमः साहसः स्मृतः ।
 मध्यमः पञ्च विधेयः सहस्रं त्वेव चोत्तमः” ॥
 इति मनुः ॥
 उत्तमा, स्त्री, (अतिशयेन उत्कृष्टा ।) उत् + तमप् +
 टाप् ।) उत्कृष्टा गरी । तत्पर्यायः । वरारोहा २
 मत्तकाशिनो ३ वरवर्णिनी ४ । इत्यमरः ॥ मत्त-
 काशिनो ५ । मत्तकाशिनो ६ । इति तट्टीका ॥
 दुग्धिकादृक् । इति मेदिनी ॥ स्त्रीयादिनायिका-
 भेदः । अस्या लक्षणम् । अहितकारिण्यपि प्रिये
 हितकारिणी । अस्याच्छेदा उत्तमा एव । इति
 रत्नमञ्जरी ॥
 उत्तमाङ्गं, स्त्री, (उत्तमं प्रशस्तमङ्गं ।) मल्लकं । इत्य-
 मरः ॥ (“कश्चित् दिव्यवृक्षं हृतोत्तमाङ्गः” ।
 इति रघुः । ७ । ५१ । “बभौ पतद्गुह्वरोत्तमाङ्गः” ।
 इति कुमारः ॥ ७ । ४१ । सुखम् । यथा, मानवे १ । ६३ ॥
 “उत्तमाङ्गोद्भवान्येहात् ब्राह्मणश्चैव धारणात् ।
 सर्वस्यैवास्य सर्गस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः” ॥
 उत्तमाङ्गं मुखं इति तट्टीका ॥)
 उत्तमारणी, स्त्री, इन्दीवरी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (इन्दीवरीशब्देऽस्या गुणादिकं बोध्यम् ।)
 उत्तरं, स्त्री, (उत् + तु + षप् ।) प्रतिवाक्यम् । इत्य-
 मरः ॥ जवाव इति यावती भाषा ।
 (यथा, माघे २ । २२ ।
 “वचसस्तस्य सपदि क्रिया केवलमुत्तरम्” ।)
 तस्य व्युत्पत्तिः ।
 “उत्तीर्यते निक्षीर्यते प्रकृताभियोगोऽनेन” ।
 तस्य स्वरूपम् ।
 “पक्षस्थे व्यापकं सारमसन्दिग्धमनाकुलम् ।
 अथास्यागम्यभिव्येषुत्तरं तद्दिदो विदुः” ॥
 तस्य भेदाः ।
 “मिथा सम्यतिपत्तिश्च अत्यवखान्दनं तथा ।
 प्राङ्मन्यस्योत्तराः प्रोक्तास्त्वारः शास्त्रवेदिभिः” ॥
 इति गारदः । (अथ उत्तरं नाम साधर्म्योपदिष्टे
 वा हेतौ वैधर्म्यावचनं वैधर्म्यापदिष्टे वा साधर्म्या-
 वचनं यथा हेतुमधर्म्याविकाराः श्रुतकस्य
 विद्याभेदेतुसाधर्म्यावचनं हिमशिश्निरवातसं-

स्यर्शा इति ब्रुवतः परो ब्रूयात् हेतुविधर्म्यावो
 विकाराः यथा शरीरावयवानां दाहौघां कोच-
 प्रपचने हेतुवैधर्म्ये हिमशिश्निरवातसंस्पर्शा
 इति । एतत् सविपर्ययमुत्तरम् । इति चरके
 विमानस्थानेऽष्टमोऽध्यायः ॥)
 उत्तरः, पुं, विराटराजपुत्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा
 महाभारते ३ । गोहरणपर्णसि ३५ । ३३ “तमुत्तरं
 वीक्ष्य रघोत्तमे स्थितम्” । तत्रैव ३४ “सहोत्तरे-
 यान्तु तदद्य मङ्गलम्” ।) (खनामख्यातपर्णत-
 भेदः । यथा, “दक्षिणस्योत्तरो गिरिः” । इति
 रामायणे ॥ उत्तरयति संसारसागरात् इति
 व्युत्पत्तेः । शिवः । हरिः । भारते १ । ३ । १४ । ६६ ॥)
 उत्तरः, त्रि, (उदतिशयेन उद्भूतः ।) उत् + तरप् ।
 ऊर्द्धः । उदीची । (यथा, रामायणे ।
 “उत्तरे जाङ्गवीतीरे हिमवन्तं शिषोचयम्” ।)
 उत्तमः इति मेदिनी अमरश्च ॥ (प्रधानं । श्रेष्ठः ।
 यथा, रघुः १ । ३ । ७ ।
 “वृषा इवोपप्लवितः परेभ्यो,
 धर्मोत्तरं मध्यममाश्रयन्ते” ।
 “ब्रह्मधर्मोत्तरे राज्ञे शान्तनुर्विनयात्मवान्”
 इति महाभारतम् ॥) अग्नारम् ।
 (“वित्तं नन्वुर्बयः कर्म विद्या भवति पञ्चमी ।
 एतानि मान्यस्थानानि गरीयो यद् यदुत्तरम्” ॥
 इति मनुः । २ । १३६ ॥)
 उत्तरकालः, पुं, (उत्तरः कालः ।) भविष्यत्कालः ।
 गौयकालः । यथा, हरिहरपञ्चिः ।
 “एवमागामियागीयमुत्तरकालादधस्तनः ।
 स्वकालादुत्तरो गौयः कालः पूर्वस्य कर्मण्यः” ॥
 उत्तरकुलः, स्त्री, (उत्तरः कुलः ।) जम्बुद्वीपस्य नव-
 वर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 (“विजित्य यः प्राच्यमयच्छदुत्तरान्
 कुलकुप्यं वसु वासावोपमः” ।
 इति किरातार्जुनीये । १ । २५ ॥)
 उत्तरकोशला, स्त्री, (उत्तरे स्थिता कोशला ।)
 अयोध्यानगरी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 (“पितुरनन्तरमुत्तरकोशलान्
 सप्तधिम्य समाधिजितेन्द्रियः” ॥
 इति रघुः ६ । ११ ॥
 “यदुपतेः क्व गता मधुरापुरी
 रघुपतेः क्व गतोत्तरकोशला” ।
 इति उद्भूटः ॥)
 उत्तरक्रिया, स्त्री, (उत्तरा अन्तिमा क्रिया ।) अन्ति-
 मक्रिया । सांत्वत्तिकस्याद्वादिपिच्यक्रिया । यथा,
 “प्रते पिदत्वमापन्ने सपिच्छीकरणादनु ।
 क्रियन्ते याः क्रियाः पिच्यः प्रोचन्ते ता न्यपोत्तराः” ॥
 इति विश्वपुराणम् ॥
 उत्तरङ्गं, स्त्री, (उत्तर + गम् + ङङ् ।) दारोर्द्धवक-
 दास । इति हेमचन्द्रः । उद्भूततरङ्गे चि ॥
 “प्रत्ययस्यैव पार्थिववाचिर्नी तां
 भागीरथीः शोण इवोत्तरङ्गः” । इति रघुः ७ । ३६ ।
 उत्तरणं, स्त्री, (उत् + तु + ष्टुट् ।) नद्यादिधारणम-
 नम् । उत्तरण इति भाषा ॥